

မြန်မာဇာတကဝတ္ထုများလာ ပါဠိဩဇာလွှမ်းသော

ခကားပြေရေးဟန်

ပါရဂူ (Ph.D) တွဲအတွက် တင်သွင်းသောကျမ်း

မချီချီဖြင့်

မြန်မာစာဌာန

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ မေ

ကျမ်းအကျဉ်းချုပ်

ဤကျမ်းသည် မြန်မာဇာတကဝတ္ထုတို့၏ ပါဠိဩဇာလွှမ်းမိုးသော စကားပြေရေးဟန်ကို ရေးဟန်ပညာရှုထောင့်မှ လေ့လာတင်ပြထားသောကျမ်းဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာဇာတကဝတ္ထုဆိုသည်မှာ မြန်မာစကားပြေဖြင့် ရေးသော ဇာတ်တော်ငါးရာငါးဆယ်ဝတ္ထုများဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာဇာတကဝတ္ထုတို့၏ ရင်းမြစ်မှာ ဇာတကဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဇာတကအကြောင်းကို ဦးစွာလေ့လာပါသည်။ ဇာတကသည် ဘုရားဟောတရားတော်ကို အခြေခံပြီး ဘုရားလောင်းဘဝဖြစ်စဉ်များဖြစ်သည်။ ဘုရား၏တရားတော်တို့ကို ပိဋကတ်သုံးပုံဟု စုစည်းရာတွင် ဇာတကသည် သုတ္တန်ပိဋက၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်တွင် ပါဝင်ပါသည်။ ဘုရား၏တရားတော်တို့ကို အင်္ဂ ကိုးမျိုးဖြင့် ခွဲသည်ဖြစ်စေ၊ နိကာယ်အားဖြင့် ခွဲသည်ဖြစ်စေ ဇာတကပါဝင်သောကြောင့် ဇာတကသည် ရှေးကျလှစွာကပင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြောင်း တင်ပြထားပါသည်။ ဇာတကကို ပါဠိဂါထာများသာ ပါဝင်သော ဇာတကပါဠိနှင့် ဇာတ်လမ်းဇာတ်အိမ်များ တခမ်းတနားဖွဲ့ထားသော ဇာတကအဋ္ဌကထာ ဟု နှစ်မျိုး မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ နှစ်မျိုးလုံးမှာ ပါဠိဘာသာဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဇာတကအဋ္ဌကထာလာ ဇာတကတို့သည် လူကြိုက်ပိုများသဖြင့် ဇာတကဟုဆိုလျှင် ယင်းကိုသာ လူတွေက သိကြောင်း တင်ပြထားပါသည်။ ပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးထားသော ဇာတကပါဠိ နှင့် ဇာတကအဋ္ဌကထာတို့ကို မြန်မာဘာသာသို့ ပါဠိတစ်ချက် မြန်မာတစ်ချက် နိဿယပြန်ခြင်းဖြင့် ပါဠိ မြန်မာ နိဿယကျမ်းတို့ မြန်မာစာပေသို့ရောက်ရှိနေရာရခဲ့ခြင်းသည် မြန်မာစာပေတွင် စတင်တွေ့ရသော ပါဠိ၏ဩဇာဖြစ်ကြောင်း တင်ပြပါသည်။ မြန်မာဇာတကဝတ္ထုများတွင် ပါဠိမပါဘဲ မြန်မာစကားပြေသက်သက်ကို ပိုမိုအားပြုထားပါသည်။ မူလဇာတကအဋ္ဌကထာမူအတိုင်း ရေးသော မြန်မာဇာတကဝတ္ထုများ၊ အကျဉ်းချုပ်လိုက်သော မြန်မာဇာတကဝတ္ထုများ နှင့် ဇာတ်တော်အားလုံး အပြည့်အစုံမဟုတ်ဘဲ ကောင်းနိုးရာရာတို့ကိုသာ ထုတ်နုတ်ပြသော မြန်မာဇာတကဝတ္ထုတို့ကို တင်ပြထားပါသည်။ ဇာတကဝတ္ထုများကို နိဿယ၊ ပျို့၊ ဝတ္ထု၊ ရတု၊ ပြဇာတ်၊ သျှိုးလိုက်ရတု၊ သီချင်းဖွဲ့ကြရာ မြန်မာစာပေ နယ်ပယ်စုံတွင် ဇာတကဝတ္ထုတို့ ဩဇာပျံ့နှံ့မှုကိုဖော်ပြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာပြည်သူတို့၏ ဇာတကဝတ္ထုတို့အား နှစ်ခြိုက်အားပေးမှုတို့ဖြင့် မြန်မာစာပေအင်အားတောင့်တင်းခိုင်မာခဲ့ပုံကို တင်ပြထားပါသည်။ မြန်မာဇာတကဝတ္ထုများအနက် အေဒီ ၁၈ ရာစုပေါ် မူလဇာတကအဋ္ဌကထာမူပျက်ရေးသော ဝတ္ထုများ၏ ရေးဟန်သည် ပါဠိမပါဘဲ ပါဠိဘာသာပြန်ထားသည်နှင့်တူနေသည်။ ထိုဝတ္ထုများမှာ ညောင်ကန်ဆရာတော်၏ ငါးရာငါးဆယ်ဝတ္ထုများ နှင့် မင်းပူးဦးဩဘာသ၏ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ဝတ္ထုများဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းဝတ္ထုများကို ရေးဟန်ရှုထောင့်မှလေ့လာပါသည်။ ရေးဟန်သည် ဘာသာစကားနှင့် စာပေတို့၏ဆုံမှတ်ဖြစ်သည်။ ရေးဟန်ရှုထောင့်မှ စကားလုံးအသုံးအနှုန်း၊ ဝါကျ၊ အလင်္ကာ၊ အဆက်အစပ် ဟု ခွဲခြားလေ့လာပါသည်။ ပါဠိကို ဘာသာပြန်ထားသည်နှင့်တူသော ပါဠိဩဇာသက်ရောက်မှုကို ဝါကျ အဆင့်တွင် အဓိကတွေ့ရပါသည်။ ဝါကျအဆင့်တွင် သဒ္ဒါအရ ပါဠိသည် ပုဒ်တို့စီကာစဉ်ကာ ဝါကျ တည်ဆောက်သည်။ မြန်မာသည် စကားလုံးအစီအစဉ်ကို စနစ်တကျစီစဉ်၍ ဝါကျတည်ဆောက်သည်။ ပါဠိတွင် သဒ္ဒါတာဝန်ကို ပုဒ်ကထမ်းဆောင်သည်။

မြန်မာတွင် သဒ္ဒါတာဝန်ကို ဝါကျကထမ်းဆောင်သည်။ ထိုခြားနားချက်ရှိသော်လည်း ပါဠိမြန်မာ နိဿယပြန်ရာတွင် ပါဠိ၏ပုဒ်တို့စီတန်းကာဝါကျတည်ဆောက်ပုံအတိုင်း မြန်မာက ဘာသာပြန်ယူသည်။ ပါဠိနှင့်မြန်မာဝါကျတို့ မခြားနားတော့ဘဲ ဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ပါဠိ သြဇာလွှမ်းသော စကားပြေ ရေးဟန်ဟု ဖြစ်ပေါ်လာရုံကို လေ့လာတင်ပြထားပါသည်။ သို့သော် ဇာတကဝတ္ထုများမှ မြန်မာ စကားပြေ ဖြင့်ရေးသောဝါကျတို့သည် မြန်မာဘာသာစကား၏သဘာဝအတိုင်း ကြိယာဖြင့် ဝါကျအဆုံးသတ်ပါသည်။ ယင်းသည် မြန်မာဘာသာစကား၏သဘာဝ ဖြစ်သည်။ မြန်မာစကားပြေ၏ ပင်ကိုဟန် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းပင်ကို ဟန်ပေါ်တွင်မှ ပါဠိဇာတကအဋ္ဌကထာကျမ်းရင်းလာ အဖွဲ့အနွဲ့များ၊ စကားသုံးများ၊ အလင်္ကာများ အတိုင်းသုံးနှုန်းခြင်း၊ စာဆိုတို့၏ကိုယ်ပိုင်လက်ရာများဖြင့် မွမ်းမံခြင်းတို့ဖြင့် မြန်မာစာပေတွင် အောင်မြင် သောမြန်မာဇာတကဝတ္ထုများအဖြစ်ရောက်ရှိရုံကို စိစစ်တင်ပြထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် အေဒီ ၁၈ ရာစုပေါ် မြန်မာဇာတကဝတ္ထုများ၏ရေးဟန်သည် ပါဠိသြဇာသက်ရောက်မှုခံခဲ့ရသော်လည်း မြန်မာဘာသာစကား၏ သဘာဝ၊ မြန်မာစကားပြေ၏ပင်ကိုဟန်တို့ဖြင့် ရပ်တည်နေကြောင်း ထောက်ပြ ထုတ်ဖော်ထားပါသည်။